

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/323/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617211957
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7617211957.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudkýň JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne: L. X., S. XX.X.XXXX, M. V. XXX proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/149, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9Csp/218/2017-154 z 9. októbra 2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 1.8.2019 sp.zn. 9Csp/218/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu odvolacích trov v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozhodol tak, že určil, že úver zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2014 je bezúročný a bez poplatkov. Konanie o určenie, že úver zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2014 je bezúročný a bez poplatkov zastavil a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaný po pripustení zmeny žaloby, podaním doručeným súdu dňa 20.6.2018, uviedol, že každá zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade s právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa svoj záväzok z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2014 riadne a včas uhrádzať splátky nedodrжала. Preto žalovaný pristúpil k súdному vymáhaniu vzniknutého dlhu žalobou o zaplatenie 1 755,09 Eur s príslušenstvom. Konanie bolo vedené Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp.zn. 8Csp/31/2016 a je právoplatne ukončené vydaním platobného rozkazu. Z uvedeného dôvodu uplatnil námietku res iudicata, ktorej existencia tvorí neodstrániteľnú vadu konania. V prípade úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX žalobkyňa nešpecifikovala žiadne dôvody, na základe ktorých považuje úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. V sporovom konaní je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a predložiť dôkazy na preskúmanie svojich skutkových tvrdení. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu 23.7.2018 zotrvala na doterajších tvrdeniach, uviedla, že cieľom žalovaného je zisk a preto zmluva je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona. Ďalej poukázala na to, že žalovaný jej poskytol nižšiu čiastku než bolo dohodnuté v zmluve, čím porušil svoj zmluvný záväzok. V podaní doručenom súdu dňa 31.7.2018 žalovaný uviedol, že úverové zmluvy boli uzatvorené z iniciatívy žalobkyne a bolo jej povinnosťou si zmluvu riadne prečítať a po porozumení jej ustanovení podpísať. V zmluvách je jasne a zreteľne uvedená výška poskytnutého úveru, výška splátky, doba splácania a výška úrokovej sadzby. Nie je preto zrejme, čomu žalobkyňa neporozumela. V celej žalobe, ako aj vyjadreniach žalobkyňa používa iba všeobecné formulácie o

neprijateľných zmluvných podmienkach, nekalých praktikách a právach spotrebiteľa, avšak bez vzťahu k uzatvoreným zmluvám, ktorých bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa domáha. Dňa 1.10.2014 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzavretá Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z uvedenej zmluvy bolo zistené, že žalovaný poskytol žalobkyňi bezúčelový úver vo výške 2.000 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 84 mesačných splátkach po 48,87 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov poskytnutého úveru je v zmluve uvedená vo výške 26 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 16,81 % a ročná úroková sadzba 23,12 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je v zmluve uvedená vo výške vo výške 4 105,08 Eur. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V bodoch 49 až 56 zmluvy sú uvedené podmienky revolvingového úveru a to výška úverového rámca 500,- Eur, výška mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky (min. 12,- Eur), ročná úroková sadzba 26,28 %, ročná percentuálna miera nákladov 38,81 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 24,36 %, termín splatnosti splátok 20. deň v mesiaci a celková čiastka splatná spotrebiteľom 590,73 Eur. Z prehľadu splátok predloženého žalovaným bolo zistené, že žalobkyňa uhradila na splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX spolu sumu 1 304,55 Eur (posledná splátka bola uhradená dňa 9.7.2014) a splatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX spolu sumu 1 094,57 Eur (posledná splátka uhradená dňa 11.11.2014). Listom zo dňa 9.5.2017 žalobkyňa okrem iných subjektov, aj žalovaného požiadala o predloženie každej zmluvy a vyčíslenie aktuálneho zostatku k úhrade vrátane zostatku istiny, úrokov a poplatkov. Žalovaný listom zo dňa 31.5.2017 k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zaslal žalobkyňi predžalobnú výzvu, ktorou ju vyzval k zaplateniu dlžnej čiastky 1 125,10 Eur, ktorá pozostáva z istiny úveru, účtovaných poplatkov, zákonného úroku a zmluvného úroku, a to v lehote 20 dní odo dňa odoslania výzvy. Zároveň jej oznámil, že po márnom uplynutí tejto lehoty na zaplatenie bude podaná v predmetnej veci žaloba. Pod sp. zn. 8Csp/31/2016 bolo súdom vedené konanie, ktorým sa žalobca Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany domáhal od žalovanej L. X. zaplatenia istiny 1 775,09 Eur s príslušenstvom. Žalovaný istinu požadoval žalobca titulom nedoplatku úveru zo strany žalovanej z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2 000,-Eur. Konanie bolo ukončené vydaním platobného rozkazu sp. zn. 8Csp/31/2016-53 zo dňa 13.9.2016, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.11.2016. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia, že jej poskytnuté úvery žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov. Jedná sa o určovaciu žalobu, podmienkou úspešnosti ktorej je preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie toho, či podaná žaloba je vhodným procesným prostriedkom ochrany práva žalobkyne, či sa ním môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, resp. či len nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie alebo konania. Existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je potrebné vždy skúmať vo vzťahu ku konkrétnemu navrhovanému petitu, preto musí žalobca už v žalobe vysvetliť, akým spôsobom žaloba o určenie odstráni stav neistoty účastníkov právneho vzťahu, aký spor sa určovacím výrokom rozsudku vyrieši alebo pre usporiadanie akého sporu vytvorí pevný základ. Žalobkyňa naliehavosť právneho záujmu v písomnej žalobe zdôvodnila len všeobecne, keď uviedla, že predmetná žaloba je vhodným nástrojom ochrany jej práv, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a bez tohto určenia je jej právo ohrozené a neisté. Žalobkyňa teda neozrejmla konkrétne vyššie uvedené skutočnosti t.j. neuviedla akým spôsobom žaloba odstráni stav neistoty, aký spor sa určovacím výrokom rozsudku vyrieši alebo pre usporiadanie akého sporu vytvorí pevný základ. Napriek tomu súd uvádza, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na určení, že úvery poskytnuté žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov. V prípade opačného názoru by totiž žalobkyňa ako spotrebiteľ bola vystavená riziku platenia nad rámec svojho dlhu, resp. aj riziku sankcií, ktoré by jej dlh zvýšili. Určovací žaloba má pritom spravidla preventívny charakter - jej účelom je poskytnúť ochranu práva žalobcu predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva.

3. Súd citoval §§ 53,54 OZ a aj §§ 9,11 zák. č. 129/2010, § 230 CSP a dôvodil, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia, že jej poskytnuté úvery žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov. Jedná sa o určovaciu žalobu, podmienkou úspešnosti ktorej je preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie toho, či podaná žaloba je vhodným procesným prostriedkom ochrany práva žalobkyne, či sa ním môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, resp. či len nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie alebo konania. Existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je potrebné vždy skúmať vo vzťahu ku konkrétnemu navrhovanému petitu, preto musí žalobca už v žalobe vysvetliť, akým spôsobom žaloba o určenie odstráni stav neistoty účastníkov

právneho vzťahu, aký spor sa určovacím výrokom rozsudku vyrieši alebo pre usporiadanie akého sporu vytvorí pevný základ. Žalobkyňa naliehavosť právneho záujmu v písomnej žalobe zdôvodnila len všeobecne, keď uviedla, že predmetná žaloba je vhodným nástrojom ochrany jej práv, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a bez tohto určenia je jej právo ohrozené a neisté. Žalobkyňa teda nezrejmla konkrétne vyššie uvedené skutočnosti t.j. neuviedla akým spôsobom žaloba odstráni stav neistoty, aký spor sa určovacím výrokom rozsudku vyrieši alebo pre usporiadanie akého sporu vytvorí pevný základ. Napriek tomu súd uvádza, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na určení, že úvery poskytnuté žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov. V prípade opačného názoru by totiž žalobkyňa ako spotrebiteľ bola vystavená riziku platenia nad rámec svojho dlhu, resp. aj riziku sankcií, ktoré by jej dlh zvýšili. Určovací žaloba má pritom spravidla preventívny charakter - jej účelom je poskytnúť ochranu práva žalobcu predovšetkým skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva.

4. V predmetnej veci bolo preukázané, že súdom bol dňa 13.9.2016 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 8Csp/31/2016, ktorým žalobkyňa v tomto konaní bola zaviazaná zaplatiť žalovanému v tomto konaní istinu vo výške 1 775,09 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.4.2016 do zaplatenia. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 8.11.2016. Uvedené konanie bolo vedené na základe žaloby podanej dňa 5.8.2016 zo strany spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany proti žalovanej L. X.. Žalovanú istinu uvedená spoločnosť ako žalobca požadovala titulom dlhu z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 1.10.2014. Okrem iných listinných dôkazov spolu so žalobou bola žalobcom ako dôkaz predložená aj úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2014. Súd už teda uvedenú zmluvu posudzoval v konaní sp. zn. 8Csp/31/2016. V tomto smere je potrebné poukázať na ustanovenie § 299 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Pokiaľ sa týka úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2014 žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa nešpecifikovala žiadne dôvody, pre ktoré považuje úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. K tomu súd uvádza, že žalobou žalobkyňa si uplatnila nároky zo spotrebiteľskej zmluvy a preto súd aj bez návrhu resp. špecifikácie presných dôvodov zo strany žalobkyne skúmal, či zmluva spĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a takisto skúmal, či pri uzatváraní zmluvy boli dodržané príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ako spotrebiteľka nebola zastúpená v konaní advokátom a preto súd zo zákona skúmal, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Prítom podľa § 295 Civilného sporového poriadku súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatretá dňa 27.5.2014 Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa už v podanej žalobe namietala skutočnosť, že v predmetnej zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na rozhodnutie Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 z 9.11.2016 reagovala aj Národná rada Slovenskej republiky, ktorá dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z.z., ktorým s účinnosťou od 1.5.2018 upustila od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Vyššie uvedenú zmenu zákonodarca odôvodnil skutočnosťou, že bez takejto zmeny by bol zákon o spotrebiteľských úveroch v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES a tiež dôvodom, že týmto krokom zákonodarca napráva skutočnosť, že Slovenská republika pri implementácii Smernice išla, napriek požiadavke tzv. úplnej harmonizácie, nad rámec podmienok stanovených Smernicou. Samotný zákonodarca tak priamo potvrdil, že zákon je v tejto otázke v rozpore so Smernicou. Súd v tomto smere poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, v zmysle ktorého eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Uvedené ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Čo sa týka náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. a to termínu konečnej splatnosti úveru súd má za

to, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tomto smere súd opätovne poukazuje na rozsudok C-42/15. Termíny splatnosti aj termín konečnej splatnosti úveru sú zrejmé z textu zmluvy, podľa ktorého je lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Ani z tohto dôvodu nemožno teda považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobkyňa namietala rozhodcovskú doložku a dohodu o zrážkach zo mzdy, je potrebné uviesť, že tieto v konaní súdu predložené neboli. Platnosť uvedených listín by však nemala vplyv na posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Z predmetnej zmluvy ďalej bolo zistené, že táto bola uzavretá bez poistenia, nie je preto zrejme z akého dôvodu žalobkyňa v konaní namietala poistenie splátok. Revolvingový úver na základe zmluvy žalobkyňa nečerpala a preto sa súd touto časťou úverovej zmluvy nezaoberal. Súd vzhľadom k tomu, že sa jedná o žalobu podanú zo strany žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá v konaní nie je právne zastúpená, preskúmal predmetnú úverovú zmluvu, či táto vyhovuje aj ďalším náležitostiam tak ako ich určuje zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení v § 9 ods. 2. V zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2014 je v súlade s § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom a to vo výške 3 107,16 Eur. Z tejto výšky je zrejma aj výška nákladov spotrebiteľa za spotrebiteľský úver v sume 1 507,16 Eur (3 107,16 Eur mínus poskytnutý úver 1 600,- Eur). Prepočtom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve vo výške 39,97 Eur počtom mesačných splátok 84 však je zrejme, že žalobkyňa za úver by mala uhradiť sumu 3 357,48 Eur a teda celkove náklady žalobkyne tak predstavujú sumu 1 757,48 Eur. Je zrejme, že rozdiel t.j. suma 250,32 Eur predstavuje poplatky za doplnkové služby podľa bodov 52. až 55. zmluvy a to službu zmeny výšky a poštu splátok po 1,49 Eur mesačne a službu odložených splátok taktiež po 1,49 Eur mesačne, spolu 2,98 Eur mesačne. Uvedené poplatky boli podľa zmluvy zahrnuté do splátky a teda mali byť uhrádzané žalobkyňou počas celej doby trvania úverového vzťahu. Poplatky spojené s úverom môžu byť pritom jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru. Všetky poplatky uhradené spotrebiteľom za poskytnutý úver tvoria jeho náklady, ktoré sú s poskytnutím úveru spojené a preto mali byť zahrnuté aj do celkovej sumy splatnej žalobkyňou ako spotrebiteľom. V danom prípade uvedené poplatky do celkovej sumy splatnej na základe predmetnej zmluvy neboli zahrnuté. Celková suma úveru je tak v zmluve uvedená v nesprávnej výške v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. V predmetnej zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 24,10 %. Keďže poplatky za služby splatné spolu s mesačnými splátkami neboli zahrnuté do celkovej sumy splatnej spotrebiteľom je zrejme, že suma týchto poplatkov nebola zahrnutá ani do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Ročná percentuálna miera nákladov je jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa v úverovej zmluve, pretože uvedený údaj má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Z uvedených dôvodov má súd za to, že celková suma splatná žalobkyňou a teda aj výška nákladov žalobkyne za poskytnutý úver, ako aj ročná percentuálna miera nákladov uvedené v zmluve o úvere, sú uvedené nesprávne, v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Keďže tieto údaje nie sú v zmluve uvedené správne, súd konštatuje, že v zmluve absentujú náležitosti úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. g/ a j/ zákona č. 129/2010 Z.z. a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. určil, že žalobkyňa poskytnutý úver na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2014 je bezúročný a bez poplatkov. V časti týkajúcej sa druhej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej bolo konanie zastavené súd pri rozhodovaní o trovách konania posudzoval zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva. Konanie bolo zastavené z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci a vzhľadom k tomu nemožno konštatovať zavinenie žalovaného za zastavenie konania. Preto súd konštatuje, že obe strany sporu mali v konaní úspech len čiastočný a náhradu trov konania ani jednej zo sporových strán nepriznal.

5. V podanom odvolaní žalovaný žiadal zrušiť rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie, prípadne zmeniť rozhodnutie tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému trovy celého konania.

6. Podstatnou námietkou v odvolaní (inak bolo doručené žalobkyňi viackrát) podľa obsahu spisu je, že žalobkyňa, ak by nemala ako klientka o poistenie záujem, v príslušnej kolónke by bolo uvedené, že bez poistenia, čo je aj prípad žalovanej úverovej zmluvy, čo samozrejme nemohla spotrebiteľka ovplyvniť, ale nemusela ani na to pristáť. Uvedenú službu si klient zvolil, preto aj v políčku vpísané slovo ÁNO, pričom

uvedená služba bola spoplatnená sumou 1,49 € mesačne, toto poistenie je na slobodnom rozhodnutí samotného klienta, ďalej poukazuje vo svojich námietkach výrazne, že obdobný právny názor, aby mala platiť aj tento poplatok žalobkyňa, predstavuje rozhodnutie Okresného súdu Brezno 4C 40/2014, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 3.107,16 €, úhrada za dobrovoľnú službu odloženej splátky 125,16 € a aj pri výpočte RPMN žalovaným je nesprávne uvedené súdom, že išlo o nesprávnu sumu, keďže podľa internetových kalkulačiek nemohli v predstihu uviesť správnu výšku (nemôže byť poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako strane silnejšej, čo dodáva úver).

7. Vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 19.12.2018 (č.l. 186-190) žalobkyňa okrem svojich výrazov ohľadne nesprávnych obchodných praktík a napr., že žalovaný prejavil v odvolaní tzv. : „právnické barbarstvo veriteľa a hyenizmus žalovaného voči spotrebiteľovi“, čo je v rozpore s ústavou, požadovala za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve aj v závere potvrdiť rozsudok ako vecne správny, lebo ustálená judikatúra jej dáva za pravdu (poukázala aj na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach).

8. V druhom vyjadrení, č.l. 213 - 217 poukázala na nepredstaviteľné nekalé barbarstvo zo strany žalovaného, lebo dáva do pozornosti, že pre nedostatky v právnom poriadku SR nie je ako spotrebiteľ povinná strpieť procesné chyby právnikov, ochrancov úžerníkov a preto zdôrazňuje, že toto rozhodnutie je v súlade s únijným právom a navrhla rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

9. Žalobca chcel mal vyriešenú otázku, či poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ale neuviedol, akú sumu by teda žalobkyňa mala platiť žalovanému, lebo stále arogantní právnickí úžerníckeho žalovaného ju preto (rozumej žalobkyňu) kontaktovali v priebehu úveru.

10. Odvolací súd postupom podľa § 385 CSP preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že po prejednaní odvolania v rozsahu podľa § 380 ods. 1,2 CSP, ako vecne správny je treba rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť, pričom odvolací súd súhlasí aj s dôvodmi uvedenými v rozsudku. Žalovanou uplatnené odvolacie dôvody neboli preukázané a je treba uviesť, že podľa článku 47 ods. 3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa ods. 2 rovní, podľa článku 6 ods. 1,2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere a možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, pričom odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15, a to že žalobkyňa podľa zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXX/XX a v ďalšej úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi stranami sporu 1.10.2014, keď žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na určení, že úvery poskytnuté žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov, pričom priemerná úroková sadzba pri spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov poskytovaná bankami bola 12,22 %, podľa zistenia Národnej banky Slovenska v mesiaci máji 2014 a výška nákladov spotrebiteľa za spotrebiteľský úver v sume 1.507,16 €, (3.107,16 € - poskytnutý úver 1.600 €) pri mesačných splátkach vo výške 39,97 € v počte 84 by mala uhradiť 3.357,48 žalobkyňa a celkové náklady predstavujú teda sumu 1.757,48 €, pričom práve poplatky za doplnkové služby a za službu zmeny výšky a počtu splátok, poistné počas celej doby trvania úverového vzťahu a tak všetky poplatky uhradené spotrebiteľom za úver tvoria jeho náklady, keď tieto neboli zahrnuté do celkovej sumy splatnej žalobkyňou ako spotrebiteľom a percentuálna miera nákladov predstavuje 24,10 %, čo bolo uvedené nesprávne, vyhovenie žaloby má preto opodstatnenie v listinných dôkazoch (žalovaný sa nezúčastnil pojednávania vo veci pred súdom prvej inštancie).

11. Súd prvej inštancie precízne odôvodnil svoj rozsudok a podľa § 220 ods. 2 CSP všetky podmienky dodržal, preukázané skutočnosti premietol súd do záverov o skutkovom stave, do skutkovej vety s odvolacie dôvody nie sú preukázané podľa § 365 ods. 1 písm. h/, f/ CSP, teda ani nesprávne právne posúdenie, dôkazné bremeno mal v spore na jeho tvrdenia žalovaný, ale na ilustráciu v odvolaní poukazuje na ustálenú prax (keď rozhodoval Okresný súd Brezno tak, ako si predstavoval žalovaný (čo je neprimeraná námietka z hľadiska súdnej praxe).

12. Odvolací súd rozsudok potvrdil v jeho napadnutej časti, t.j. okrem druhého výroku, ktorým konanie o určenie, že úver zo zmluvy z 1.10.2014 je bezúročný a bez poplatkov a ktoré konanie zastavil, ktorý ale nebol napadnutý.

13. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 CSP, lebo žalovaný bol neúspešný a v celom rozsahu má na ne nárok žalobkyňa, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní.

14. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).